

רוי אורף

יצחק אורפז:

„אני רוצה שהאפיפיור יירד על ברכיו!“

„קבל נא מחווה צנועה זו לזיכרם של כל אפיפיורי השנאה, החל בפיוס ה-12 וכלה במאולוס הראשון, מאת בן העם היהודי, המצפה לראות את ממלא-המקום לובש שק וחוגר חבל ויורד על ברכיו לבקש מחילה מהעם היהודי הנרצח ומצאצאיו המסרבים למות.“
טכסט זה הוא הקדשה אישית, המופיעה בסיפור החדש של הסופר יצחק אורבובך-אורפז „הכלה הנצחית“ שנשלח בימים אלה לאפיפיור יוחנן פאולוס השני. אתה השתגעית – שאלתי את הסופר – אתה לא מפחד מתקרית דיפלומטית עם הוותיקן?

תקרית דיפלומטית בין מי למי? בין הוותיקן לבני כאיס פרטי? את שואלת אם השתגעתי? אם קראת את הספר את בוודאי מכינה את המהלך.
● **האם אתה מצפה שהאפיפיור יענה לך?**
אופתע אם זה יקרה, אבל אני מצפה שיעשה מה שכתבת,

ציון צפירי, תעלים חוז

שרה דורון:

„המחסור בסיגריות לא מטריד אותי יותר!“

בעיקבות הפירסומים על המחסור בסיגריות נזכרתי במי שנחשבה ל„מעשנת כבדה“ עד שקולה הצרוד מסיגריות הפך לסמל המיסחרי שלה – חברת-הכנסת שרה דורון. ה„כית מהליכוד הודיעה לאומה, לפני כמה

חיה מיר

שוש מימון:

„אשה מיזרחית אוהבת היתה מצילה את אסי!“

העתונאיות הומכות באחרונה לסופרות-צללים. עליזה וולך כתבה את סיפורה של לאה רבין. עשי וונשטיין כותבת את חייה של אופירה נבון. שוש מימון הפכה לסופרת-הצללים של מישפחת דיין הצעירה. היא התחילה בשלושה פרקים על חייה של קרוליין לנגפורד והשבוע – תשובתו של אסי דיין. איך זה התחיל? שאלתי את שוש מימון. מי פנה למי?

קרוליין החליטה שהיא רוצה למכור את הסיפור שלה. מאחר וכתיבת עברית זה לא הצד החזק שלה, שאלו אותי אם אני מוכנה להיות סופרת-הצללים שלה. המילה „סופרת“ מאוד מצאה חן בעיני והסכמתי.

- **היא סיפרה את הסיפור שלה בעברית?**
היא מדברת בצורה מאוד מצחיקה – כאנגלית המטובלת בסלנג עברי.
- **הפרק על הבן הקטן שלה, איך שהיא לא סבלה אותו ואיך העבירו אותו לקיבוץ לאנשים זרים, זינעו אנשים רבים. איך הגבת לסיפור, כאם צעירה?**
הייתי בהלם מוחלט. אחר-כך עשיתי מאמץ להבין אותה. אשה לא בשלה שנקלעה לאמהות מבלי להיות מודעת כמה זה כרוך.
- **מישפחת דיין הזכירה בכמה שורות קצרות. מדוע?**

ספרים

שירד על ברכיו ויבקש מחילה.
● **ואתה מאמין שיש סיכוי שזה יקרה?**
אני לא מאמין שזה יקרה. קל יותר להשחיל פיל בקוף המחט, מאשר לצפות שהאפיפיור ירד על ברכיו בפני יהודי שלא נטבל. מאז שכפז את הנצרות על יהודי אחד מנצרת (לאחר מותו), הם נהנים לראות את היהודי מוקע על צלב ומתייסר. הלא עצם הקיום היהודי הוא כפירה ב„גאולה“ הנוצרית. ככל מקום שבו מתפוצצת מורסת האנטי-שמיות – גם בימינו אלה – אפשר למצוא את עיקבות „רת האבהה“.

● **סיפרת לי פעם שבביקורך בחו"ל אתה מרבה לבקר בקתדרלות. איך זה מתיישב עם הרגשתך?**
אני אכן מבקר בקתדרלות. כיום אני מתפעל מיופיי, אבל בלילה, בחלומותי, אני מעלה אותן באש, פחות או יותר, כפי שזה מתואר בספר.

● **לפי דבריך, אין סיכוי להוריד את האפיפיור על ברכיו, וכנראה גם לא יענה לך – אז מדוע לטרוח ולשלוח לו את הספר וההקדשה?**
כדי לגרום נחת-רוח לסבתא לבנה, בצנית הבור. הכלה הנוצחית היא, בין השאר, קריאתת: לכנסיה הנוצרית. (דניאלה שמי)

סיגריות

חודשים, שהיא הפסיקה לעשן. חזרתי אליה השבוע – כשהסיגריות אינן יורדות מסדר-היום הלאומי – והתעניינתי לשלומה.
אינני מעשנת כבר יותר משנה – שנה ומשהו. לכן המחסור בסיגריות איננו מסריד אותי.

● **את יכולה לשתף את הציבור בסוד ההצלחה שלך? נדמה לי שזהו הזמן האידיאלי עבור האזרח הישראלי להפסיק לעשן.**
האמת היא שלא הקרשתי מחשבה לכך. המודעות שלי לעישון ולתהליך-הגמילה ממנו, היא אפסית כיום. כנראה שהרחקתי את הכל. מרגע שהחלטתי לא היו לי שום משברים. אין לי שום פטנט מיוחד להציע. צריך פשוט להחליט וזהרזהו.

● **את מדברת בנימה כליכך סופית...**
נכון! אני מחזיקה סיגריות בבית עבור אורחים שלא יכולים להתאפק. לא עולה אפילו על דעתי לגעת בהן.

● **לאור מה שקורה בשוק הסיגריות בארץ, לא תרגשת איזה שביב של שימחה על „הפסקתי בזמן“?**
אני שמחה על שהפסקתי לעשן, אבל איני רוצה להישמע כמי שמטיפה מוסר. מי שרוצה – שיעשן (דפנה ברק)

עיתונות

משתי סיבות. קודם כל מישפחת דיין בשבילה זה לא מה שהיא בשבילנו. היא לא גדלה פה. ורבר שני, אחרי פירסום הפרק הראשון התקשרה אליה רות דיין ונזפה בה, ולכן קרוליין לא ירבה יותר על המישפחה. גם דברים שאמרה קודם לכן ביקשה שלא לפרסם.

● **כמו מה למשל?**
כמו העובדה שאסי ביקש לתלות תמונה של משה בחדרו של הילד אחרי הגירושין.

● **השבוע ראינו את אסי. ישבת גם איתו כמה שעות. שמעת את הסיפור שלו. האם תפסת צד?**
לא. אולי מפני ששניהם סיפרו את אותו הסיפור. כל אחד מהוויתר שלו. נכון שיש לי הזדהות עם הגיבור הטראגי של הסיפור שהוא אסי. הוא בפרוש לא פראיר, אלא גיבור טראגי עדין-נפש. מה שהוא צריך זו אשה מיזרחית אוהבת ונטולת-גיזקים כראש. אשה כזאת אולי תציל אותו.

● **למה לא קיבלת קרדיט על שני הפרקים הראשונים של סיפור קרוליין?**
היה מי שחשב שהקוראים יחשבו כי קרוליין כתבה את זה לבד, אבל אז חזר אדם ברך מחו"ל והוא עורך אינטליגנטי שידוע כי מי שמתעניין בקרדיטים יודע גם שקרוליין לא יודעת עברית. אז הוא נתן לי קרדיט. (דניאלה שמי)